

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 832

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 208 din 9 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017	2–6
Decizia nr. 209 din 9 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 49/2022 privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	7–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.122. — Ordin al ministrului culturii privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România, responsabilă cu aplicarea Procedurii de evaluare, aprobare și decontare a ajutorului de stat pentru proiectele care pot fi finanțate în cadrul schemei de ajutor de stat reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând cu sesiunea 2024, aprobată prin Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 659/2024	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 208**

din 9 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Ana Camelia Antonescu și alții, în Dosarul nr. 7.882/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.251D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.252D/2020 și nr. 2.261D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, și anume sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din același act normativ, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice cu privire la sintagma „de până la” și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, precum și ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrilor de sindicat Nicusor Tanasoglu și alții, în Dosarul nr. 1.025/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne în numele membrii de sindicat Lăcrămioara Crenguța Moraru în Dosarul nr. 21.086/3/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.252D/2020 și nr. 2.261D/2020 la Dosarul nr. 2.251D/2020.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că în prezenta cauză sunt formulate critici identice cu cele analizate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022. Astfel, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate după cum urmează: ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, față de considerentele deciziei menționate, ca neîntemeiată cu privire la art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, ca inadmisibilă referitor la art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât autorii excepției critică omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii publici cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece criticile formulate vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor criticate, și ca inadmisibilă cu privire la art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, întrucât acesta nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Sentința civilă nr. 6.279 din 24 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.882/3/2020, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Ana Camelia Antonescu și alții, într-un litigiu privind funcționarii publici.

8. Prin Încheierea din 13 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.025/30/2020, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, și anume sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din același act normativ, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului**

plătit din fonduri publice cu privire la sintagma „de până la” și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, precum și a art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Nicusor Tanasoglu și alții, într-un litigiu privind funcționarii publici.

9. Prin Încheierea din 29 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.086/3/2019, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, și anume sintagma „de până la”, și ale art. 21 alin. (2) din același act normativ, ale art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice cu privire la sintagma „de până la” și a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din aceeași anexă, ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din”, precum și ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrei de sindicat Lăcrămioara Crenguța Moraru, într-un litigiu privind funcționarii publici.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că sintagma „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu reglementează diferențiat categoria polițiștilor care îndeplinesc condițiile prevăzute în alin. (1) al art. 21. Din cauza acestei omisiuni a legiuitorului, se creează premisele discriminării între funcționari publici aflați în situații identice, pentru că ordonatorul principal de credite va putea stabili aceste diferențieri.

11. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se arată că nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului țin de statutul acestei profesii, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, trebuie să fie reglementat prin lege organică. De asemenea, art. 28 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, anterior modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018, prevedea că drepturile salariale ale polițiștilor, inclusiv sporurile, se stabilesc prin lege. Prin ordinul ministrului de interne, act normativ cu putere inferioară legii organice, ordonatorul de credite nu se va rezuma la aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003, ci o va putea completa, prin stabilirea unor criterii suplimentare față de cele instituite prin lege pentru acordarea compensației. Ordonatorul principal de credite a delegat această competență ordonatorilor secundari de credite, cuantumurile sporurilor, la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne, fiind aprobate prin note-raport clasificate ca secrete. Ca atare, beneficiarii acestora nu au posibilitatea să cunoască modalitatea de calcul al sporului pentru pericol deosebit, deși normele care reglementează această modalitate trebuie să fie caracterizate de stabilitate și previzibilitate. Prin urmare, dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 nu îi permit beneficiarului sporurilor să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă în alcătuirea drepturilor sale salariale, încălcându-se, astfel, art. 1 alin. (4) și (5), art. 31 și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Este invocată, în susținere, și jurisprudența Curții Constituționale, prin care au fost conturate trăsăturile de claritate a normelor legale.

12. Se afirmă că dispozițiile criticate, prin puterea acordată ministrului de interne, de a stabili drepturile salariale ale polițiștilor, îi permit acestuia să adauge la Legea fundamentală,

de vreme ce aceasta prevede că drepturile salariale ale polițiștilor se stabilesc numai prin lege.

13. Se mai susține că puterea acordată ministrului de interne, de a stabili noi criterii, nu poate fi justificată nici prin raportare la o eventuală diferențiere obiectivă între diversele niveluri de risc sau pericol pe care le implică munca desfășurată de beneficiarii sporurilor. Aceasta pentru că însuși art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 stabilește sfera personalului și a activităților care justifică acordarea compensației.

14. Se apreciază că dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale pentru aceleași motive pentru care sunt contrare Constituției și prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Autorii consideră că toate reglementările legale care au statuat, începând cu Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu privire la sporurile reglementate de textele normative criticate în prezenta cauză sunt neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice sunt neconstituționale. În final, autorii excepției solicită Curții Constituționale să înlăture „dispozițiile neconstituționale din întreaga reglementare succesivă a acestei componente salariale, cu influență asupra salarizării polițiștilor”.

15. În ceea ce privește art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, se arată, mai întâi, că sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” introduce o limitare a destinatarilor articolului, limitare care este și imprecisă. De pildă, printr-un ordin de ministru clasificat s-a dispus ca aceste prevederi să fie aplicate doar angajaților din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne, modificându-se, astfel, textul legal. Totodată, angajații din structura centrală a Ministerului Afacerilor Interne sunt privilegiați față de cei angajați în Inspectoratul General al Poliției Române sau inspectoratele de poliție județene care desfășoară aceeași activitate și care, astfel, sunt discriminați. Cu alte cuvinte, pentru aceleași condiții de muncă se stabilesc salarii diferențiate.

16. Se mai susține că dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt contrare standardelor de calitate a legii, pentru următoarele motive: acest text legal stabilește o majorare salarială de 12,5% pentru o serie de instituții publice. Potrivit art. 7 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră reprezintă instituții publice și, ca atare, angajații acestora ar fi trebuit să beneficieze de majorarea salarială prevăzută de art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. Însă, din cauza neclarității acestui text, a fost posibilă excluderea angajaților celor două instituții publice anterior evocate din câmpul său de aplicare. Cu toate acestea, apreciază autorii excepției, chiar și dacă ar fi beneficiat de majorarea salarială, tot ar fi existat o discriminare față de angajații din structurile din subordine/coordonare, din cauza lipsei unei criterii obiective al diferențierii. În structurile polițienești, funcțiile în care se încadrează polițiștii sunt diferențiate în funcție de eșalon, iar prin acest text se introduce o dublă diferențiere.

17. Referitor la dispozițiile art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 se apreciază că aceste norme sunt discriminatorii, întrucât nu includ și funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. De asemenea, anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, încălcă principiul egalității în drepturi, echității, egalității de tratament și al caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar. Prin urmare, nu poate fi acceptată o situație

defavorabilă pentru unele categorii de personal din sistemul bugetar, în sensul că unora li se aplică salariul de funcție și sporurile, iar altora nu, în condițiile în care cei cărora nu li se aplică au și coeficienții mai mici.

18. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt neconstituționale, pentru considerentele expuse de Curtea Constituțională în Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. De asemenea, sintagma „structurile centrale ale instituțiilor din” cuprinsă în art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 este constituțională, dispozițiile sunt clare și precise pentru a putea fi aplicate și nu aduc atingere principiului nediscriminării. Cu privire la art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, instanța apreciază că aceste norme concretizează voința legiuitorului cu privire la modalitate de aplicare a drepturilor salariale pentru diferite categorii de funcționari.

19. Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, și anume nu încalcă principiile separației puterilor în stat și egalității în drepturi, dreptul la informare și obligația de reglementare a statutului funcționarilor publici exclusiv prin lege organică.

20. Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 au un conținut asemănător cu cel al dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, iar acestea din urmă sunt identice cu cele din art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. În aceste condiții, pentru identitate de rațiune, conform principiului *ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet*, instanța apreciază că ar trebui aplicat raționamentul din Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, prin care Curtea Constituțională a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Noțiunea „de până la” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 nu este de natură să creeze premisa unei discriminări salariale contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât aceste norme legale sunt aplicabile unei sfere mai largi de destinatari, care nu se află în situații identice. În ceea ce privește prevederile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, instanța arată că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Referitor la art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, instanța apreciază că aplicarea etapizată a acestui act normativ și instituirea excepțiilor de la această regulă reprezintă opțiunea liberă a legiuitorului.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivelor actelor de sesizare, dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, ale art. 38, respectiv ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5) și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017. În Dosarul nr. 2.261D/2020, analizând notele autoarei excepției, Curtea constată că, în realitate, acestea vizează doar alin. (2) și (3) ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017. Dispozițiile criticate prevăd că:

— Art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003: „(1) *Polițiștii care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, verificare și valorificare a informațiilor, investigări, acțiuni și intervenție cu un grad ridicat de risc ori în condiții de pericol deosebit beneficiază de un spor de până la 30% din salariul de bază.*

(2) *Unitățile, categoriile de personal și cuantumul sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.*”;

— Art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează modul de aplicare în timp, respectiv 1 iulie 2017—31 decembrie 2018, a acesteia;

— Art. 14 alin. (1) și (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Pentru munca cu grad ridicat de risc sau, după caz, în condiții de pericol deosebit, desfășurată în exercitarea atribuțiilor funcționale, stabilite potrivit domeniilor de responsabilitate ale unității, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care execută, conduc, coordonează sau contribuie la realizarea misiunilor de operații speciale, misiunilor și/sau activităților deosebite ori de specialitate, misiunilor operative de protecție a demnitarilor, a acțiunilor de gardare, protecție și control antiterorist, supraveghere operativă, a procedurilor speciale și activităților de pază, supraveghere, escortare, reeducare, integrare și asistență medicală și psihologică pentru persoanele arestate preventiv sau condamnate cu pedepse privative de libertate ori care au solicitat sau au dobândit o formă de protecție în România, culegere, prelucrare, centralizare, verificare și valorificare a informațiilor sau datelor/situațiilor/documentelor/actelor, investigații, acțiuni și intervenție, efectuarea actelor de cercetare penală specială, beneficiază de o compensație de risc/pericol deosebit de până la 30% calculată la solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază. (...)*

(5) *Unitățile, categoriile de personal, condițiile, criteriile și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*”;

— Art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „*Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.*”

25. Curtea observă că majoritatea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 [printre care se află și dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) ale acesteia] au fost abrogate la 1 ianuarie 2010, prin art. 48 alin. (1) pct. 9 din partea a III-a, capitolul VI din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Totodată, Curtea observă că, ulterior publicării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 616 din 23 iunie 2022, prin care a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, dispozițiile art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 au fost modificate, având, în prezent, următorul conținut: „*Unitățile, categoriile de personal și mărimea compensației se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.*” Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională urmează să analizeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 și ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022. Ca atare, **obiect al excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și ale art. 14 alin. (1) și (5), în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

26. Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (1), (4) și (5) privind caracterul statului român, separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 31 privind dreptul la informare și art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la obligativitatea de a se reglementa prin lege organică statutul funcționarilor publici. De asemenea, se mai invocă prevederile art. 23 alin. (2) privind dreptul la salarizare egală pentru muncă egală din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022, Curtea reține că, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, precitată, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, statuând, în esență, că, pentru intervalul 1 ianuarie 2011—30 iunie 2017, prin Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 iulie 2019, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 14 alin. (4) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, aveau același conținut cu cele cuprinse în art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

28. Față de datele sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, care sunt anterioare pronunțării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022, și având în vedere soluția de admitere pronunțată prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia

nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

29. Chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire a hotărârii judecătorești conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla spre soluționare pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 294 din 17 mai 2022 în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, sau Decizia nr. 481 din 21 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2024).

30. Referitor la dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, se reține că acțiunile judecătorești formulate de autorii prezentelor excepții de neconstituționalitate vizează acordarea sporului prevăzut de aceste dispoziții, dar începând cu momente ulterioare intervalului în care prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 erau aplicabile.

31. Ca atare, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022 sau Decizia nr. 429 din 29 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 28 februarie 2023, paragraful 52, aspectul că unele soluții legislative au fost preluate succesiv în legislația ulterioară nu determină aplicarea actului normativ primar și nici calificarea acestuia ca fiind în vigoare, fapt relevat prin prisma jurisprudenței Curții.

32. În aceste condiții, în mod similar cu soluția Curții Constituționale din deciziile nr. 294 din 17 mai 2022 și nr. 429 din 29 septembrie 2022, precitate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 este inadmisibilă, întrucât aceste dispoziții nu au legătură cu cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești în care aceasta a fost ridicată.

33. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a observat, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022 și Decizia nr. 429 din 29 septembrie 2022, paragraful 63, că, în realitate, autorii excepției erau nemulțumiți de omisiunea legiuitorului de a-i include în enumerare și pe funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne. Dar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul este cel care își asumă politica salarială cu privire la personalul plătit din fonduri publice, prin aceasta înțelegându-se atât stabilirea sistemului de salarizare, cât și a drepturilor salariale suplimentare. Curtea nu are nici rolul și nici competența de a stabili ea însăși elementele acestei politici, ci de a verifica respectarea exigențelor constituționale inerente actelor normative adoptate de legiuitor în acest domeniu, și nu oportunitatea unei măsuri de politică salarială (a se vedea Decizia nr. 667 din 9 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2017, paragraful 23, sau Decizia nr. 139 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 3 iunie 2020, paragraful 15). Prin urmare, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, soluție care se impune și în prezenta cauză.

34. Referitor la dispozițiile art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 68, Curtea a reținut că susținerile autorilor excepției din acea cauză — în mod identic cu cele ale autorilor excepției din prezenta cauză — aduc în discuție modalități de interpretare

și aplicare a acestor dispoziții. Or, așa cum în mod repetat a subliniat Curtea Constituțională, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, interpretarea normelor supuse controlului de constituționalitate este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 este inadmisibilă.

35. Cu privire la dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, prin Decizia nr. 294 din 17 mai 2022, paragraful 69, Curtea a reiterat jurisprudența sa potrivit căreia sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ prevăzute, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, constituie obiectul de reglementare al legii organice și, în consecință, a constatat caracterul neîntemeiat al acestei critici.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele membrilor de sindicat Ana Camelia Antonescu și alții în Dosarul nr. 7.882/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în numele membrilor de sindicat Nicusor Tanasoglu și alții în Dosarul nr. 1.025/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și în numele membrei de sindicat Lăcrămioara Crenguța Moraru în Dosarul nr. 21.086/3/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, excepție ridicată de același autor în numele membrilor de sindicat Nicusor Tanasoglu și alții în Dosarul nr. 1.025/30/2020 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și în numele membrei de sindicat Lăcrămioara Crenguța Moraru în Dosarul nr. 21.086/3/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ale art. 38 alin. (2) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de același autor în numele membrilor de sindicat Ana Camelia Antonescu și alții în Dosarul nr. 7.882/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și în numele membrei de sindicat Lăcrămioara Crenguța Moraru în Dosarul nr. 21.086/3/2019 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, precum și ale art. 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 209

din 9 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 49/2022 privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Sandu în Dosarul nr. 3.156/1/2019/a1.1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 794D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției personal și asistat de domnul avocat Daniel Chitic, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 962D/2020, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gabriel Sandu în Dosarul nr. 2.607/1/2017/a4 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

4. La apelul nominal răspunde autorul excepției personal și asistat de domnul avocat Daniel Chitic, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul prezent și reprezentanta Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 962D/2020 la Dosarul nr. 794D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul domnului avocat Daniel Chitic, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, în măsura în care dispozițiile criticate permit ca cercetarea penală a membrilor Guvernului să poată fi realizată de procurori care nu au gradul corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Face referire la Decizia nr. 514 din 14 iulie 2021, paragraful 58. Susține că legiuitorul a fost inconsecvent în ceea ce privește reglementarea vechimii necesare pentru a putea accede în

cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Invocă prevederile constituționale ale art. 72 alin. (2) care dispun că urmărirea și trimiterea în judecată penală a deputaților și a senatorilor se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Apreciază că termenul „numai” este utilizat de către legiuitorul constituant pentru a garanta drepturile acestor persoane, care vor fi cercetate și judecate de organele judiciare de la cel mai înalt nivel. Susține că pentru a fi respectate dispozițiile art. 72 alin. (2) din Constituție, accederea în cadrul Direcției Naționale Anticorupție trebuie să aibă în vedere atât vechimea persoanelor respective, cât și gradul profesional al acestora, în caz contrar ajungându-se ca un membru al Guvernului să poată fi cercetat de un procuror cu grad profesional corespunzător unui parchet de pe lângă tribunal. În concluzie, pentru a fi respectate prevederile constituționale ale art. 72 alin. (2), urmărirea penală a membrilor Guvernului trebuie realizată de către procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție care au atât vechimea în funcție, cât și gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Având cuvântul, reprezentanta Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Arată că dispozițiile criticate nu au legătură cu soluționarea pe fond a cauzei și nu determină o soluție diferită în cauză. Arată că autorul excepției solicită o completare a condițiilor necesare pentru a putea accede la Direcția Națională Anticorupție. Or, modul de numire în cadrul acestei structuri nu are legătură cu hotărârea care se pronunță în cauză de un judecător independent și inamovibil. Normele criticate sunt norme derogatorii, ce intră în marja de apreciere a legiuitorului într-un anumit moment al politicii sale penale. În virtutea prevederilor constituționale ale art. 61, legiuitorul are dreptul să reglementeze condițiile, modalitățile și procedurile de selectare a procurorilor, ținând seama de principiul controlului ierarhic superior. De asemenea, poate crea norme speciale, derogatorii de la dreptul comun în materia numirii sau specializării procurorilor. Justițiabilii au dreptul, potrivit art. 126 din Constituție, să se adreseze instanțelor judecătorești, iar în procedura de cameră preliminară se va verifica competența organului judiciar care a realizat cercetarea penală.

8. Având cuvântul în replică, domnul avocat Daniel Chitic arată că libertatea de reglementare a legiuitorului într-un anumit domeniu nu este nelimitată, acesta trebuind să respecte prevederile Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 17 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.156/1/2019/a1.1, **Înalta Curte de Casație și Justiție** —

Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Sandu cu ocazia soluționării unei cauze aflate în etapa procesuală a camerei preliminare.

10. Prin Încheierea din 16 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.607/1/2017/a4, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală,** excepție ridicată de Gabriel Sandu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorul acesteia face un istoric al elementelor de fapt și al actelor care au dus la trimiterea sa în judecată în mai multe dosare penale. Arată că actele de urmărire penală au fost realizate de către un procuror cu grad de tribunal, care nu are vechimea necesară pentru a putea obține calitatea de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, ceea ce, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017, determină nulitatea absolută. Susține că cercetarea penală a unui ministru nu trebuie să se supună numai regulilor referitoare la vechimea efectivă în profesie a procurorului, astfel cum este aceasta prevăzută în normele legale criticate, ci trebuie să respecte și normele referitoare la gradul acestuia, care trebuie să corespundă gradului judecătorului care soluționează cauza pe fond conform legii, respectiv să aibă grad corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Așa fiind, raportat la principiul legalității, componentă a statului de drept, în măsura în care judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție sunt singurii competenți să judece infracțiuni săvârșite de membrii Guvernului, în același mod și procurorii care efectuează urmărirea penală trebuie să aibă vechimea și gradul prevăzute de lege, respectiv minimum 10 ani vechime și grad corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007 și Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că dispozițiile criticate nu intră în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și ale art. 124 și nici cu cele ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul,** în Dosarul nr. 962D/2020, arată că autorul excepției nu invocă veritabile critici de neconstituționalitate, ci înderează o chestiune de fapt a actului administrativ de numire în cadrul Direcției Naționale Anticorupție a procurorului de caz prin raportare la condiții de vechime care nu erau în vigoare la data numirii acestuia. Așa fiind, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate,** astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005. Dispozițiile art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală au fost introduse prin art. III pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2014.

18. Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. 16 pct. 2 din Legea nr. 49/2022 privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 martie 2022. La data de 16 decembrie 2022, Legea nr. 304/2004 a fost abrogată prin Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.104 din 16 noiembrie 2022. Totodată, din motivarea excepției de neconstituționalitate și a actelor aflate la dosare rezultă că autorul acesteia critică dispozițiile art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

19. Așa fiind, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 49/2022. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 49/2022: *„Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de*

membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”;

— Art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală: „Este competent să efectueze ori, după caz, să conducă și să supravegheze urmărirea penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.”;

— Art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002:

„(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membrii din România ai Parlamentului European; membrul desemnat de România în Comisia Europeană; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai prim-ministrului; membrii și auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi a României și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorii Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilieri județeni; prefecți și subprefecți; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocați; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și al societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 293 și 294 din Codul penal.

(2) Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție.

(3) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute la art. 246, 297 și 300 din Codul penal, dacă s-a cauzat o pagubă mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro.”;

— Art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004: „(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin

10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.”

20. Autorul excepției susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la claritatea și previzibilitatea legilor, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și 13 referitor la dreptul la un remediu efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia, pe de o parte, este nemulțumit de faptul că actele de urmărire penală în dosarul său au fost realizate de către un procuror care nu are vechimea necesară pentru a putea obține calitatea de procuror la Direcția Națională Anticorupție, și, pe de altă parte, solicită completarea textelor de lege criticate în sensul introducerii condiției deținerii gradului corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe lângă condițiile ce trebuie îndeplinite de către un procuror pentru a putea fi numit în cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

22. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că, în esență, autorul excepției determină neconstituționalitatea textelor criticate prin faptul că în propria cauză urmărirea penală a fost efectuată de un procuror necompetent. Or, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate, aspect ce nu poate constitui motiv de neconstituționalitate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de competența judecătorului de cameră preliminară [potrivit art. 342—347 din Codul de procedură penală coroborate cu art. 281 alin. (1) lit. b) și alin. (4) lit. a) din același act normativ] sau de competența judecătorului de cameră preliminară/instanței judecătorești [potrivit art. 342—347 din Codul de procedură penală coroborate cu art. 281 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din același act normativ, anterior modificărilor realizate prin art. I pct. 33 și 34 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, și Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017].

23. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce contravine prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

24. Totodată, Curtea apreciază că nici solicitarea autorului excepției de completare a textelor de lege criticate în sensul introducerii condiției deținerii gradului corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe lângă condițiile ce trebuie îndeplinite de către un procuror pentru a putea fi numit în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate. Autorul excepției de neconstituționalitate tinde la relevarea pretensei neconstituționalități a normelor procesual penale criticate prin raportare nu la conținutul normativ intrinsec, ci prin raportare la o anumită soluție legislativă pe care acestea nu o cuprind. Or, analiza unor astfel de critici de neconstituționalitate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (6) din Codul de procedură penală, ale art. 13 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, toate raportate la art. 40 alin. (1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 49/2022 privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Sandu în dosarele nr. 3.156/1/2019/a1.1 și nr. 2.607/1/2017/a4 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România, responsabilă cu aplicarea Procedurii de evaluare, aprobare și decontare a ajutorului de stat pentru proiectele care pot fi finanțate în cadrul schemei de ajutor de stat reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând cu sesiunea 2024, aprobată prin Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 659/2024

În conformitate cu prevederile art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România, responsabilă cu aplicarea Procedurii de evaluare, aprobare și decontare a ajutorului de stat pentru proiectele care pot fi finanțate în cadrul schemei de ajutor de stat reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând

cu sesiunea 2024, aprobată prin Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 659/2024, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Oficiul de Film și Investiții Culturale va supraveghea ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Diana-Ștefana Baciuna,
secretar de stat

București, 12 august 2024.
Nr. 3.122.

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România, responsabilă cu aplicarea Procedurii de evaluare, aprobare și decontare a ajutorului de stat pentru proiectele care pot fi finanțate în cadrul schemei de ajutor de stat reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând cu sesiunea 2024, aprobată prin Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 659/2024

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește modul de organizare și de funcționare a Comisiei de Film în România, în condițiile prevăzute de:

a) Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *H.G. nr. 421/2018*;

b) Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 659/2024 privind aprobarea Procedurii de evaluare, aprobare și decontare a ajutorului de stat pentru proiectele care pot fi finanțate în cadrul schemei de ajutor de stat reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând cu sesiunea 2024, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Procedura de soluționare*;

c) Decizia managerului Oficiului de Film și Investiții Culturale, interimar, nr. 660/2024 privind aprobarea Criteriilor pentru încadrarea ca „produs cultural” a proiectelor care pot beneficia de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea producției de opere audiovizuale pe teritoriul României, începând cu anul 2024, denumită în continuare *Testul cultural*.

(2) Comisia de Film în România, denumită în continuare *Comisia*, reprezintă un organ decizional independent, fără personalitate juridică, cu rol în evaluarea și selectarea proiectelor care îndeplinesc condițiile de eligibilitate pentru a beneficia de ajutor de stat în condițiile H.G. nr. 421/2018.

(3) În activitatea lor, membrii Comisiei sunt independenți.

Art. 2. — (1) Prezentul regulament reglementează funcționarea Comisiei în procesul de evaluare și selecție a proiectelor depuse începând cu data de 25 iulie 2024 în baza H.G. nr. 421/2018, în vederea emiterii certificatelor de eligibilitate, semnării acordurilor de finanțare și certificării cuantumului cheltuielilor eligibile ce urmează a fi decontate în baza cererilor de plată, conform dispozițiilor Procedurii de soluționare.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor conform prezentului regulament, Comisia își desfășoară activitatea în colaborare cu Oficiul de Film și Investiții Culturale, denumit în continuare *Oficiul*.

(3) În activitatea sa, Comisia este sprijinită de Secretariatul tehnic, asigurat de către personalul desemnat din cadrul Oficiului.

(4) Fiecare dintre membrii Comisiei va studia documentația de proiect pusă la dispoziție și va transmite observațiile și comentariile sale, în scris, prin platforma Oficiului.

(5) În procesul de evaluare și deliberare pentru soluționarea proiectelor, membrii Comisiei pot cere puncte de vedere scrise de la alți experți în domeniu, cu asigurarea respectării dispozițiilor legale aplicabile membrilor Comisiei, inclusiv, dar fără a se limita la obligațiile de confidențialitate și conflictele de interese.

(6) În procesul de evaluare și deliberare pentru soluționarea proiectelor, Comisia poate realiza deplasări pentru analizarea în teren a unor aspecte referitoare la proiect, dacă este cazul.

CAPITOLUL II

Componența și organizarea Comisiei

Art. 3. — (1) Comisia va fi constituită dintr-un număr de 7 (șapte) membri, dintre care unul va fi președinte, numiți prin ordin al ministrului culturii, pentru un mandat de 1 an, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată.

(2) La numirea membrilor Comisiei vor fi avute în vedere următoarele criterii:

a) membrii Comisiei sunt numiți dintre personalități din mediul universitar, reprezentanți ai mediului cultural și artistic, persoane cu experiență în domeniul cinematografiei, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale specializate în politici publice, persoane cu experiență în afaceri, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale specializate în politici publice, juriști, economiști cu experiență în domeniul finanțe/contabilitate și auditori cu experiență de minimum 3 ani în domeniul ajutoarelor de stat;

b) persoanele numite pentru a face parte din Comisie, precum și membrii familiilor acestora sau rudele până la gradul al II-lea inclusiv nu pot participa în nicio calitate la realizarea unui proiect pe care sunt chemați a-l soluționa;

c) cel puțin un membru al Comisiei are studii juridice;

d) cel puțin un membru al Comisiei are studii economice, de contabilitate, audit ori gestionare financiară, cu experiență relevantă;

e) nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale, contra autorității, infracțiuni de corupție sau de serviciu, infracțiuni de fals ori contra înfăptuirii justiției, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea, și, după caz, nu au săvârșit abateri disciplinare pentru care s-au aplicat sancțiuni disciplinare, pentru care nu a intervenit radierea, în condițiile legii;

f) membrii nu fac parte din comisiile de selecție din cadrul Centrului Național al Cinematografiei.

(3) Prin ordinul prevăzut la alin. (1) se vor desemna și 2 (doi) membri supleanți, pentru asigurarea continuității activității Comisiei în situația prevăzută la art. 20 alin. (5).

(4) În vederea nominalizării persoanelor care respectă criteriile prevăzute la alin. (1), Ministerul Culturii publică un anunț pe pagina de internet proprie, prin care solicită candidaturi însoțite de CV-uri.

Art. 4. — (1) Comisia este condusă de un președinte, numit prin votul majorității simple a membrilor.

(2) În caz de incompatibilitate, conflict de interese sau dacă se află în imposibilitatea exercitării sarcinilor, președintele Comisiei va fi înlocuit de un președinte de ședință, ales cu votul majorității simple a membrilor prezenți la respectiva ședință.

Art. 5. — (1) Membrii Comisiei au obligația păstrării confidențialității, pe toată durata mandatului și după încetarea acestuia, cu privire la date și/sau informații cu caracter personal de care au luat cunoștință în timpul exercitării mandatului,

cu excepția datelor și documentelor care, potrivit legii, constituie informații de interes public.

(2) Obligația păstrării confidențialității incumbă și Secretariatului tehnic și membrilor supleanți.

(3) Membrii Comisiei au obligația exercitării mandatului cu respectarea următoarelor principii:

a) respectarea și aplicarea corectă a legii și a principiilor constituționale;

b) prioritatea interesului public;

c) protejarea patrimoniului cultural;

d) asigurarea egalității de tratament al cetățenilor prin aplicarea aceluiași regim juridic în situații identice sau similare;

e) profesionalism, prin îndeplinirea mandatului cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;

f) imparțialitate și independență, care obligă la o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea mandatului.

CAPITOLUL III

Conflicte de interese și incompatibilități

Art. 6. — (1) În cazul în care există incompatibilități, conflicte de interese sau alte motive care pot afecta integritatea și imparțialitatea membrilor, aceștia vor informa președintele Comisiei și nu vor participa la soluționarea respectivului proiect în cadrul ședinței.

(2) Pentru evitarea conflictelor de interese, pe perioada exercitării mandatului, membrii Comisiei nu vor participa la analizarea/soluționarea proiectelor atunci când se află în una dintre următoarele situații:

a) au participat, în orice calitate, la realizarea unui proiect pe care sunt chemați a-l soluționa;

b) membrii familiilor acestora sau rudele până la gradul al II-lea inclusiv au participat, în orice calitate, la realizarea unui proiect pe care sunt chemați a-l soluționa;

c) proiectul supus analizei vizează documente la a căror pregătire, elaborare, adoptare sau verificare au participat sau participă aceștia, soțul ori soția sau rudele sau afinii până la gradul al II-lea inclusiv;

d) au avut în ultimii 2 ani sau au o relație contractuală, în desfășurare, inclusiv un raport de serviciu, cu solicitantul sau cu persoane fizice ori juridice care au calitatea de elaborator, comanditar sau beneficiar al respectivelor proiecte.

(3) În cazul în care, pe parcursul ședinței, un membru constată faptul că se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2), acesta se retrage din ședință, iar Secretariatul tehnic menționează acest fapt în procesul-verbal de ședință.

Art. 7. — (1) În scopul cunoașterii și asumării angajamentelor prevăzute în prezentul regulament, membrii Comisiei semnează, până cel târziu la prima ședință la care participă, declarația privind imparțialitatea, interesele și confidențialitatea, cuprinzând cel puțin dispozițiile din anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

(2) Nedepunerea declarației conform alin. (1) atrage revocarea mandatului de membru al Comisiei.

Art. 8. — (1) Calitatea de membru al Comisiei încetează în următoarele cazuri:

a) la încheierea mandatului;

b) la renunțarea din proprie inițiativă la mandat, comunicată în scris ministrului culturii și managerului Oficiului;

c) în cazul încălcării prevederilor prezentului regulament și ale Codului de conduită etică și integritate care funcționează la nivelul Ministerului Culturii și Oficiului;

d) la constatarea nerespectării angajamentelor cuprinse în declarația privind imparțialitatea, interesele și confidențialitatea;

e) în cazul absenței nemotivate, potrivit prevederilor prezentului regulament, la două ședințe consecutive sau în cazul a trei absențe cumulate într-o perioadă de 3 luni;

f) în cazul necompletării tuturor grilelor de verificare prevăzute de Procedura de soluționare sau în cazul netransmiterii acestora în termenul procedural, la două ședințe la care a participat;

g) în cazul neîndeplinirii obligațiilor de a gestiona documentația de proiect și de a transmite grilele de verificare și observațiile prin intermediul platformei puse la dispoziție de Oficiu, în termenele prevăzute de Procedura de soluționare;

h) în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 5, 6 și 7;

i) când, în urma unei hotărâri judecătorești definitive, este condamnat penal pentru una dintre faptele prevăzute și sancționate în legătură cu exercitarea profesiei;

j) în cazul aplicării de sancțiuni disciplinare, conform legii;

k) în cazul decesului.

(2) Constatarea situațiilor prevăzute la alin. (1) este de competența managerului Oficiului, în baza raportului întocmit de Secretariatul tehnic.

(3) Semnalarea situațiilor prevăzute la alin. (1) poate fi făcută în scris managerului Oficiului de către membrii Comisiei, precum și de către orice persoană fizică sau juridică interesată.

(4) În cazul în care unul dintre membrii Comisiei pierde această calitate, în locul acestuia va fi numit prin ordin al ministrului culturii un nou membru, cu respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (1), pentru perioada rămasă din respectivul mandat.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile Comisiei

Art. 9. — (1) În aplicarea prevederilor H.G. nr. 421/2018, Procedurii de soluționare și a Testului cultural, Comisia are ca principale atribuții:

a) evaluarea cererilor de înregistrare, din punctul de vedere al conformității și îndeplinirii condițiilor și criteriilor de eligibilitate, prin studierea documentelor puse la dispoziție pe platforma Oficiului;

b) solicitarea de informații suplimentare, clarificări și/sau documente pentru completarea cererii de finanțare, după caz, prin completarea secțiunii corespunzătoare din platformă ori prin transmiterea unui e-mail către Secretariatul tehnic;

c) soluționarea tuturor cererilor de înregistrare în cadrul ședințelor Comisiei, prin adoptarea fie a unei hotărâri privind admiterea cererii de finanțare, fie a unei hotărâri motivate de respingere a cererii de înregistrare, cu încadrarea în bugetul total alocat schemei de ajutor de stat și cu respectarea dispozițiilor și termenelor legale aplicabile;

d) semnarea și transmiterea hotărârii privind admiterea cererii de înregistrare sau a hotărârii de respingere motivată către Secretariatul tehnic din cadrul Oficiului, în vederea emiterii certificatului de eligibilitate sau comunicării hotărârii de respingere a cererii de înregistrare;

e) evaluarea cererilor de finanțare, din punctul de vedere al conformității și îndeplinirii condițiilor și criteriilor de eligibilitate, prin studierea documentelor puse la dispoziție pe platforma Oficiului;

f) solicitarea de informații suplimentare, clarificări și/sau documente pentru completarea cererii de finanțare, după caz, prin completarea secțiunii corespunzătoare din platformă ori prin transmiterea unui e-mail către Secretariatul tehnic;

g) soluționarea tuturor cererilor de finanțare în cadrul ședințelor Comisiei, prin adoptarea fie a unei hotărâri privind

admiterea cererii de finanțare, fie a unei hotărâri motivate de respingere a cererii de finanțare, cu încadrarea în bugetele anuale alocate schemei și respectarea dispozițiilor și termenelor legale aplicabile;

h) semnarea și transmiterea hotărârii privind admiterea cererii de finanțare sau a hotărârii de respingere motivată către Secretariatul tehnic din cadrul Oficiului, în vederea semnării acordului de finanțare sau comunicării hotărârii de respingere a cererii de finanțare;

i) analizarea cererilor de plată și a rapoartelor de audit depuse de solicitanții cu care au fost încheiate acorduri de finanțare, conform prevederilor legale aplicabile;

j) certificarea cuantumului cheltuielilor eligibile aferente acordului de finanțare și în baza raportului de audit, conform prevederilor legale aplicabile;

k) solicitarea de informații suplimentare, clarificări și/sau documente pentru completarea cererii de plată sau rectificări ale raportului de audit, după caz, prin completarea secțiunii corespunzătoare din platformă ori prin transmiterea unui e-mail către Secretariatul tehnic;

l) soluționarea tuturor cererilor de plată, prin adoptarea fie a unei hotărâri privind admiterea cererii de plată, fie a unei hotărâri motivate de respingere a cererii de plată, cu încadrarea în bugetele anuale alocate schemei și respectarea dispozițiilor și termenelor legale aplicabile;

m) semnarea și transmiterea hotărârii care certifică cuantumul cheltuielilor eligibile și valoarea ajutorului de stat corespunzător către Oficiu, în vederea decontării cheltuielilor eligibile certificate sau comunicării hotărârii de respingere a cererii de plată;

n) transmiterea unui răspuns argumentat, în termen de 10 zile calendaristice de la primire, la orice solicitare de clarificări emisă de Oficiu referitoare la procesul de emitere a certificatului de solicitant și a acordului de finanțare sau la respingerea sau aprobarea cererii de plată;

o) transmiterea unui răspuns argumentat, în termen de 10 zile calendaristice de la primire, la orice solicitare de clarificări emisă de Oficiu referitor la contestațiile formulate cu privire la hotărârile adoptate de Comisie;

p) asigurarea permanentă a comunicării cu reprezentanții Secretariatului tehnic din cadrul Oficiului care sprijină activitatea Comisiei.

(2) Pentru fiecare ședință a Comisiei se întocmește, în scris, prin grija Secretariatului tehnic și pe baza concluziilor transmise în scris de președintele Comisiei, procesul-verbal, ce va fi semnat de fiecare dintre membrii prezenți și de Secretariatul tehnic.

(3) Pentru fiecare proiect analizat se întocmește, în scris, prin grija Secretariatului tehnic și pe baza procesului-verbal de ședință, decizia motivată rezultată în urma votului membrilor Comisiei, care va fi semnată de toți membrii care au luat parte la ședința în cadrul căreia a fost adoptată.

(4) Comisia întocmește un raport privind activitatea sa, la finele fiecărui trimestru calendaristic, pe care îl prezintă ministrului culturii și managerului Oficiului.

Art. 10. — Președintele Comisiei are următoarele atribuții:

a) conduce activitatea Comisiei;

b) conduce ședințele Comisiei;

c) formulează concluziile/soluțiile Comisiei pentru fiecare subiect supus dezbaterii și le transmite în scris Secretariatului tehnic, spre a fi incluse în procesul-verbal al ședinței;

d) formulează, pe baza observațiilor transmise de membrii Comisiei prin platformă, solicitările Comisiei de clarificare a documentației de proiect și le transmite Secretariatului tehnic,

prin secțiunea dedicată din platformă sau prin e-mail, spre a fi transmise aplicanților;

e) supune la vot soluționarea fiecărui proiect în cadrul ședințelor Comisiei;

f) formulează, în scris, decizia Comisiei, pe baza votului membrilor Comisiei și o transmite Secretariatului tehnic, prin secțiunea dedicată din platformă, spre a fi incluse în hotărârea adoptată;

g) gestionează documentația proiectului în platforma Oficiului;

h) modifică în platformă, în termen de maximum 24 de ore de la data adoptării deciziei de soluționare a fiecărei cereri de înregistrare, cereri de finanțare și cereri de plată, statusul proiectului în funcție de deciziile adoptate în ședința Comisiei, pentru a putea fi emise documentele subsecvente necesare.

Art. 11. — Secretariatul tehnic are următoarele atribuții:

a) îndeplinește obligațiile ce îi revin conform Procedurii de soluționare;

b) asigură primirea și înregistrarea documentelor depuse de solicitanți prin alte mijloace de comunicare și încărcarea acestora în platforma Oficiului;

c) asigură accesul membrilor Comisiei la documentația disponibilă în format fizic, în echipă de minimum două persoane;

d) informează, dacă este cazul, membrii Comisiei cu privire la depunerea documentelor de către solicitanți, prin alte mijloace de comunicare decât platforma Oficiului, în termen de două zile lucrătoare de la data primirii acestora;

e) asigură eliberarea documentelor către solicitanți și arhivarea tuturor documentelor schemei de ajutor de stat, atât în format letric, cât și electronic;

f) convoacă membrii Comisiei și invitații;

g) întocmește ordinea de zi a ședinței și o transmite Comisiei înainte de data ședinței;

h) ține evidența activității Comisiei și întocmește procesele-verbale de ședință, pe baza concluziilor comunicate de președintele Comisiei;

i) redactează și transmite Comisiei, spre confirmare și semnare, procesele-verbale ale ședințelor;

j) redactează și transmite spre confirmare și semnare hotărârile Comisiei, pe baza proceselor-verbale semnate de membrii acesteia;

k) asigură redactarea și înregistrarea hotărârilor Comisiei în evidențele Oficiului;

l) transmite către managerul Oficiului hotărârile semnate ale Comisiei;

m) asigură publicarea documentelor referitoare la activitatea Comisiei pe pagina de internet a Oficiului;

n) consemnează situațiile de încetare a mandatului membrilor și le comunică managerului Oficiului;

o) gestionează documentele și corespondența adresate Comisiei;

p) gestionează și ține evidența declarațiilor depuse conform dispozițiilor art. 7 alin. (1);

q) asigură transmiterea documentației către Comisie conform procedurii de soluționare;

r) prezintă Comisiei proiectele și corespondența depuse spre soluționare, conform procedurii de soluționare;

s) face demersuri privind deplasarea Comisiei pentru analizarea în teren a unor aspecte referitoare la proiect, dacă este cazul.

Art. 12. — Membrii Comisiei au următoarele atribuții:

a) participă la ședințele Comisiei, având drept de vot în adoptarea hotărârilor acesteia;

b) completează și depun la Secretariatul tehnic declarația privind imparțialitatea, interesele și confidențialitatea;

c) analizează în mod individual documentația fiecărui proiect și formulează observații în cadrul secțiunii dedicate din platformă;

d) completează și semnează grilele de verificare pentru fiecare proiect analizat și le transmit Secretariatului tehnic cel târziu în cadrul ședinței în care proiectul este supus soluționării, potrivit modelului prevăzut de Procedura de soluționare;

e) solicită consemnarea în procesele-verbale ale ședințelor de lucru a opiniilor și punctelor de vedere exprimate;

f) soluționează toate proiectele, prin adoptarea unei hotărâri, semnată de toți membrii Comisiei care au participat la adoptarea acesteia;

g) informează în timp util Secretariatul tehnic despre imposibilitatea participării la ședință, în situații deosebite ce motivează absența, depunând, după caz, înscrisul emis de personalul medical în acest sens;

h) sesizează în interes public, cu bună-credință, cu privire la orice faptă care presupune o încălcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrări, eficienței, eficacității și transparenței;

i) comunică ministrului culturii și managerului Oficiului, în scris, solicitarea de renunțare la mandat sau intervenirea unui alt caz de încetare a mandatului, în termen de maximum 2 zile lucrătoare de la apariția acestei situații;

j) întocmește un raport privind activitatea sa, la finele fiecărui trimestru calendaristic, pe care îl prezintă ministrului culturii și managerului Oficiului.

CAPITOLUL V

Funcționarea Comisiei

Art. 13. — (1) Funcționarea Comisiei este asigurată de Oficiu.

(2) Pentru activitatea desfășurată, membrii Comisiei vor fi remunerați cu o indemnizație având natura veniturilor din activități independente, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2023 privind înființarea Oficiului de Film și Investiții Culturale, precum și pentru stabilirea unor măsuri instituționale referitoare la gestionarea schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea culturii de film și producției de film în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 287/2023, cu modificările ulterioare.

(3) Fondurile necesare funcționării Comisiei se suportă din bugetul Oficiului.

Art. 14. — Evaluarea și selecția proiectelor care îndeplinesc condițiile de eligibilitate pentru a beneficia de ajutor de stat în conformitate cu prevederile H.G. nr. 421/2018 se vor realiza în conformitate cu dispozițiile Procedurii aplicabile.

Art. 15. — (1) Proiectele se pun la dispoziția membrilor Comisiei pentru analiză, prin intermediul platformei, conform termenelor procedurale de soluționare.

(2) Fiecare membru al Comisiei analizează în mod individual documentația fiecărui proiect și formulează observații în cadrul secțiunii dedicate din platformă.

(3) Pe baza observațiilor formulate de membrii Comisiei, președintele formulează solicitarea de clarificare sau completare și o transmite către Secretariatul tehnic, prin secțiunea dedicată din platformă, spre a fi comunicată solicitanților.

Art. 16. — (1) Comisia își desfășoară activitatea în ședințe stabilite de Comisie și programate de comun acord, cu respectarea termenelor de soluționare.

(2) Ședințele Comisiei se desfășoară prin intermediul mijloacelor de comunicare audiovizuală/audio la distanță, la

sediul Oficiului sau în alte locații, cu aprobarea managerului Oficiului.

(3) Fiecare membru al Comisiei va comunica o adresă de e-mail valabilă, ce va fi utilizată în îndeplinirea atribuțiilor sale.

Art. 17. — (1) În cazul ședințelor desfășurate prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, se vor preciza data convocării și termenul de răspuns, respectiv când se consideră încheiată reuniunea, iar ședința va fi înregistrată.

(2) Ședințele Comisiei sunt conduse de către președinte sau, în lipsa acestuia, de către un președinte de ședință ales dintre membrii prezenți, situație care se consemnează în procesul-verbal.

(3) Participarea la ședințe a membrilor Comisiei este obligatorie și nu poate fi delegată. Absențele motivate sau nemotivate se consemnează de către Secretariatul tehnic în procesul-verbal.

(4) În cazul ședințelor care se desfășoară prin mijloace electronice, transmiterea grilelor de verificare completate de către membrii Comisiei se va face nu mai târziu de momentul finalizării ședinței în care un proiect este soluționat, în caz contrar fiind aplicabile prevederile art. 8 alin. (1) lit. f).

(5) La ședințele cu participare fizică, grila de verificare este semnată olograf în original; în situația participării online, grila de verificare este însoțită prin semnătură electronică certificată sau prin scanarea grilei semnate olograf, după caz.

Art. 18. — (1) Ordinea de zi a Comisiei se întocmește de către Secretariatul tehnic și se transmite membrilor Comisiei împreună cu orice alte documente relevante.

(2) Ordinea de zi poate fi suplimentată cu votul tuturor membrilor Comisiei ori, în cazul unor urgențe apărute în timpul ședinței, cu votul tuturor membrilor prezenți și care alcătuiesc cel puțin cvorumul.

(3) Procesul-verbal al ședinței se întocmește de Secretariatul tehnic pe baza concluziilor formulate de președinte și cuprinde rezumatul discuțiilor cu privire la fiecare proiect, rezultatul dezbaterilor, precum și votul fiecărui membru, în situația adoptării unei hotărâri.

(4) Procesul-verbal al ședinței se semnează de fiecare membru al Comisiei care a participat la ședință și, în situația adoptării unei hotărâri, va fi însoțit de grilele de verificare semnate de fiecare membru care a participat la adoptarea acesteia.

(5) Procesul-verbal al ședinței poate fi consultat de membrii Comisiei sau personalul Oficiului având atribuții relevante și este pus la dispoziția managerului Oficiului prin grija Secretariatului tehnic, în termenele procedurale de soluționare.

Art. 19. — În situația în care Comisia nu poate analiza toate proiectele aflate pe ordinea de zi din cauza numărului mare sau a complexității acestora, prin decizie a președintelui Comisiei, cu consultarea membrilor, ședința poate continua în altă zi, cu asigurarea respectării termenului legal de soluționare a cererilor.

Art. 20. — (1) Cvorumul este întrunit în situația în care la ședința Comisiei participă cel puțin jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

(2) În cazul neîntrunirii cvorumului menționat la alin. (1), ședința se reprogamează în cel mai scurt timp posibil, cu încadrarea în termenul legal de soluționare a proiectului.

(3) Înaintea votului final ce va fi exprimat asupra fiecărui punct aflat pe ordinea de zi, în cazul în care există membri care se află în situația prevăzută la art. 6 și care nu pot participa la vot sau dacă la momentul votului lipsesc, președintele va verifica întrunirea cvorumului legal.

(4) Dacă nu se întrunește cvorumul de ședință prevăzut la alin. (1), președintele amână votarea până la întrunirea

cvorumului legal sau decide reprogramarea subiectelor conform prevederilor alin. (2), cu asigurarea respectării termenului legal de soluționare a proiectului.

(5) În cazul în care, în lipsa membrilor aflați în situațiile prevăzute la art. 6 alin. (2), nu poate fi realizat cvorumul prevăzut la alin. (1), Secretariatul tehnic va convoca un supleant desemnat prin ordinul prevăzut la art. 3 alin. (3) pentru a asigura obligațiile membrilor aflați în această situație.

Art. 21. — (1) Hotărârile Comisiei se iau cu majoritatea simplă a voturilor membrilor prezenți, în caz de balotaj votul președintelui de ședință fiind hotărâtor.

(2) În urma analizei proiectelor, Comisia adoptă, în mod motivat, o decizie privind admiterea sau respingerea cererii de înregistrare, cererii de finanțare, respectiv a cererii de plată.

(3) Președintele formulează concluzia motivată privind soluționarea cererii și o supune la vot.

(4) Concluzia privind soluționarea cererii de înregistrare, a cererii de finanțare, respectiv a cererii de plată, formulată de către președinte, este aprobată prin vot de membrii Comisiei, fapt care se menționează în procesul-verbal de ședință și în grila de verificare.

(5) În cazul în care nu se întrunește un vot favorabil de minimum jumătate plus unu din cvorum, Comisia emite o hotărâre de respingere argumentată.

(6) Secretariatul tehnic nu are drept de vot.

Art. 22. — (1) Toate hotărârile adoptate de Comisie vor fi însoțite de grilele de verificare prevăzute de Procedura de soluționare, completate și asumate de fiecare membru care a participat la adoptarea hotărârii.

(2) Opiniile separate ale membrilor care au dat un vot contrar celui majoritar se motivează și se consemnează în procesul-verbal de ședință și în hotărâre.

(3) Hotărârea motivată rezultată în urma votului membrilor Comisiei se va întocmi de Secretariatul tehnic, pe baza procesului-verbal de ședință, și va fi semnată de toți membrii care au luat parte la adoptarea acesteia, în trei exemplare originale.

(4) Hotărârea motivată a Comisiei se transmite beneficiarului prin grija Secretariatului tehnic în termen de 3 zile lucrătoare de la data întocmirii acesteia conform alin. (1).

Art. 23. — (1) Documentele ședințelor în cursul cărora sunt soluționate proiectele vor fi arhivate, în următoarea ordine:

a) ordinea de zi;

b) grilele de verificare prevăzute de Procedura de soluționare completate și semnate de fiecare membru al Comisiei;

c) procesul-verbal al ședinței, detaliind decizia motivată privind soluționarea cererii de înregistrare, a cererii de finanțare ori a cererii de plată, cu consemnarea modalității de vot pentru fiecare membru, semnate de toate persoanele prezente în cadrul ședinței;

d) hotărârea motivată, semnată de toți membrii care au participat la adoptarea acesteia.

(2) Documentele se arhivează în original de către Secretariatul tehnic.

Art. 24. — Componenta Comisiei, procesele-verbale și hotărârile adoptate se publică pe site-ul Oficiului într-o secțiune specială dedicată schemei de ajutor de stat.

Art. 25. — Anexa face parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXĂ
la regulament

DECLARAȚIE

privind imparțialitatea, interesele și confidențialitatea

Subsemnatul(a),, CNP, adresă de e-mail valabilă, ce va fi utilizată în îndeplinirea atribuțiilor, membru(ă) al/a Comisiei de Film în România, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea falsului în declarații, prevăzut de art. 326 din Codul penal, următoarele:

I. Imparțialitate

Pe durata mandatului, în calitate de membru, nu voi participa la ședințele, dezbaterile și la votul comisiei din care fac parte dacă voi constata că mă aflu în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România.

Nu am niciun interes de natură să afecteze imparțialitatea mea pe parcursul procesului de deliberare în cadrul comisiei din care fac parte.

II. Interese

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale care au legătură cu obiectul de activitate al Comisiei de Film în România:

Unitatea — denumirea și adresa —	Calitatea deținută
1.1.	

2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale care au legătură cu obiectul de activitate al Comisiei de Film în România:

Unitatea — denumirea și adresa —	Calitatea deținută
2.1.	

Mă angajez ca, pe durata mandatului, dacă sesizez iminența unui conflict de interese cu privire la un subiect de pe ordinea de zi ori altă situație care constituie sau care poate genera un conflict de interese, să înștiințez de îndată Comisia de Film în România/Secretariatul tehnic, să mă abțin de la dezbateri și luarea deciziei, inclusiv de la vot.

III. Confidențialitate

Mă angajez să păstrez confidențialitatea informațiilor și datelor cu caracter personal pe care le voi obține sau le voi afla ca efect al calității mele de membru al Comisiei de Film în România, cu excepția datelor și documentelor care, potrivit legii, constituie informație de interes public sau a căror comunicare se face în interes public, pe toată durata mandatului și după încetarea acestuia, potrivit prevederilor legii.

Declar că am luat cunoștință de prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de Film în România și sunt de acord ca datele mele personale să fie utilizate de către Ministerul Culturii și Oficiul de Film și Investiții Culturale în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, iar numele meu să fie făcut public pe perioadă nelimitată în calitate de membru al comisiei de către Ministerul Culturii, serviciile publice deconcentrate ale acestuia și instituțiile din subordinea lui. Înțeleg și sunt de acord ca Ministerul Culturii și Oficiul de Film și Investiții Culturale să păstreze datele personale colectate cu termen de păstrare permanent, în condițiile prevăzute de Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura

.....

Data

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

